

והזשא את זבלתם יכבס בגדיו וטבא עד הערב
 טבאים המה לכם וזה לכם
 הטבא בשרש השרש על הארץ הזלדה והעכבר
 והעב למינהו והאנקה והכוז והלטאה ודזמט
 והתזשמת אלה הטבאים לכם בכל השרש כל
 הזגע בהם במתם יטבא עד הערב וכל אשר יפל
 עליו מהם במתם יטבא מכל כלי עץ או בגד או
 עור או שק כל כלי אשר יעשה מראכה בהם
 במים יובא וטבא עד הערב וטהר וכל כלי זרע
 אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטבא
 ואתו תשכרו מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא
 עליו מים יטבא וכל משקה אשר ישתה בכל
 כלי יטבא וכל אשר יפל מזבלתם עליו יטבא
 תזור וכירים יתץ טבאים הם וטבאים יהיו לכם
 אך מעין ובור מקודה מים יהיה טהור ותגע בזבלתם
 יטבא וכי יפל מזבלתם על כל זרע זרוע אשר
 יזרע טהור הוא וכי יתץ מים על זרע ותפל מזבלתם
 עליו יטבא הוא לכם וכי ימות
 מן הבמה אשר היא לכם לאכלה הזגע בזבלתה
 יטבא עד הערב והאכל מזבלתה יכבס בגדיו
 וטבא עד הערב והזשא את זבלתה יכבס בגדיו
 וטבא עד הערב וכל השרש השרש על הארץ
 שקש הוא לא יאכל כל הולך על גזזון וכל הולך
 על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרש
 השרש על הארץ לא תאכלום כי שקש הם אל
 תשקצו את נפשתיכם בכל השרש השרש ולא
 תטבאו בהם ותטבאתם בם כי אני יהוה אלהיכם
 והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא
 תטבאו את נפשתיכם בכל השרש הרבוש על
 הארץ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש
 אני זאת תורת הבמה והעוף וכל נפש הזיה
 הרבוש במים ולכל נפש השרעת על הארץ
 להבדיל בין הטבא ובין הטהר ובין הזיה הזאכלת
 ובין הזיה אשר לא תאכל
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת
 ימים כימי זדת דותה תטבא וביום השמיני
 ימול בשר ערלתו ושלישים יום ושלישת ימים
 תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואנ
 המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה ואם
 נקבה תלד וטמאה שבעים כזדתה ושלישים יום

Tazria
 Weekday 1: Lev. 12:1-4
 וידבר ה' אל-משה לאמר:

Tazria
 Weekday 2: Lev. 12:5-8
 ואס-נקבה תלד

וששנה ימים תשבת על דמי שחרה ובמלאה ימי
שחרה לבן או לבת הנביא כפש בן שנתו לעלה
ובן יתה או דר לזוטה אל פהוז אהל מועד אל
הכהן והקרני עו לפני יהוה וכפר עליה ושחרה
ממקד המיה אה תורה הנהייה לזכר או לזכרה
ואם לא תמלא ידה די עשה ולקחה שתי תרים
או שתי בני יתה אחד לעלה ואחד לזוטה וכפר
עליה הכהן ושחרה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אדם
כי יהיה בעור בשרו שאת או ספוזת או בהרת
והיה בעור בשרו לזגע ערעת והובא אל אהרן
הכהן או אל אחד מבני הכהנים וראה הכהן
את הזגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן
ומראה הזגע עמק מעור בשרו זגע ערעת הוא
וראה הכהן ושמא אהו ואם בהרת לבנה הוא
בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה
לא הפך לבן והסגיר הכהן את הזגע ערעת
ימים וראה הכהן ביום השביעי והנה הזגע עמד
בעיניו לא פשה הזגע בעור והסגירו הכהן ערעת
ימים שנית וראה הכהן אהו ביום השביעי שנית
והנה כהה הזגע ולא פשה הזגע בעור וטהרו
הכהן מספוזת הוא וכבס בגדיו וטהר ואם פשה
תפשה המספוזת בעור אזרי הראתו אל הכהן
לטהרתו וראה שנית אל הכהן וראה הכהן
והנה פשתה המספוזת בעור ושמאו הכהן ערעת
הוא

זגע ערעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן וראה
הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער
לבן ומוזית בשר זוי בשאת ערעת לזענת הוא
בעור בשרו ושמאו הכהן לא יסגרו כי שמא
הוא ואם פרוז הפרוז הערעת בעור וכסדתה
הערעת את כל עור הזגע מראשו ועד רגליו
לכל מראה עיני הכהן וראה הכהן והנה כסתה
הערעת את כל בשרו וטהר את הזגע כלו הפך
לבן טהור הוא וביום הראות בו בשר זוי ישמא
וראה הכהן את הבשר הזוי ושמאו הבשר הזוי
שמא הוא ערעת הוא או כי ישוב הבשר הזוי
ועהפך ללבן ובא אל הכהן וראהו הכהן והנה
זעפך הזגע ללבן וטהר הכהן את הזגע טהור
הוא
ובשר כי יהיה בו בשרו שזיין ותרפא והיה במקום
השזיין שאת לבנה או בהרת לבנה אדם דמת

Tazria
Weekday 3: Lev. 13:1-5
וידבר ה' אל-משה

Tazria Weekday end